

ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА: ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ Й ЗАГРОЗИ СЬОГОДЕННЯ

Дергач Я.О.

здобувачка вищої освіти

Миколаївський національний аграрний університет

Навчальний керівник - Олійник Т.Г.

кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки підприємств,

Миколаївський національний аграрний університет

Постановка проблеми. Забезпечення продовольчої безпеки України в умовах збройної агресії та глобальних викликів є надзвичайно актуальним завданням. Розрізненість законодавства, руйнування інфраструктури, нестача ресурсів та інші чинники створюють значні перешкоди для досягнення цієї мети. Нездатність вирішити цю проблему може призвести до серйозних наслідків для національної безпеки, здоров'я населення та економіки країни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед науковців, які досліджували дану тему, можна виокремити В.Р. Шишлюк, В.П. Самокиш, Т.В. Курман, А.Д. Мостова, та інші.

Мета і завдання дослідження. Основною метою дослідження є аналіз проблем правового забезпечення продовольчої безпеки та виявлення сучасних загроз, які впливають на її реалізацію. Основними завданнями є оцінка правових механізмів, що забезпечують продовольчу безпеку, проаналізувати основні проблеми та розробити рекомендації для вдосконалення правового забезпечення продовольчої безпеки.

Виклад основного матеріалу. Продовольча безпека є ключовою складовою національної безпеки кожної держави, включаючи Україну. Вона визначає можливість країни забезпечувати населення достатньою кількістю продовольства відповідної якості.

Проблеми правового забезпечення продовольчої безпеки в сучасних умовах виникають на фоні глобальних і внутрішніх викликів, таких як зміни клімату, війни, економічні кризи, порушення ланцюгів постачання, і, зокрема, збройна агресія Росії проти України. Недостатня координація між різними

інституціями, відсутність чітких механізмів реалізації законодавства та невідповідність багатьох норм сучасним викликам призводять до ускладнень у забезпеченні населення достатньою кількістю якісних продуктів харчування.

Законодавча база України щодо продовольчої безпеки має розрізнений характер і не забезпечує належного рівня координації між різними інститутами. Відсутність чітких механізмів реалізації законодавства може призводити до ускладнень у забезпеченні продовольчими ресурсами в критичні моменти. Також багато норм, що регулюють продовольчий сектор, не відповідають сучасним викликам, таким як зміни клімату, екологічні проблеми, інновації в агросекторі та глобалізація ринків продовольства.

Внаслідок повномасштабної війни, сільське господарство України зазнало катастрофічних втрат. Ракетні удари пошкодили або повністю знищили сільськогосподарську техніку, зернохословища та ферми. Загибель тварин, забруднення ґрунтів уламками снарядів і хімічними речовинами, мінування полів та блокада портів призвели до значного скорочення виробництва сільськогосподарської продукції та створили загрозу для продовольчої безпеки країни. Продовольча безпека є основою для здоров'я людей та сталого розвитку суспільства. Коли люди мають доступ до достатньої кількості безпечної та поживної їжі, вони можуть вести здоровий спосіб життя, ефективно працювати та сприяти розвитку своїх громад. Саме тому ООН поставила за мету подолати голод до 2030 року, розуміючи, що це є ключовим фактором для досягнення інших цілей сталого розвитку[1].

Для забезпечення продовольчої безпеки України в умовах війни необхідно розробити чітку та ефективну державну стратегію. Ця стратегія має включати детальний аналіз усіх чинників, які можуть загрожувати продовольчій безпеці країни, таких як бойові дії, руйнування інфраструктури, зміни клімату тощо.

Крилов Д.В. вважає, що для запобігання загрозам продовольчій безпеці України необхідно комплексне вирішення низки завдань. Зокрема, слід розвивати багатоструктурний агропромисловий сектор, де поряд з великими агрохолдингами успішно працюватимуть фермерські господарства. Крім того,

необхідна державна підтримка аграріїв, зокрема, через податкові пільги, кредитування за пільговими умовами та страхування сільськогосподарської продукції. Для відновлення та розвитку галузі слід впроваджувати інноваційні технології у виробництво[2].

Також, шляхом подолання загрози забезпечення продовольчої безпеки в Україні можуть стати розвиток інфраструктури, розвиток логістичних мереж для ефективного транспортування продукції, підтримка вітчизняних виробників на внутрішньому ринку, підтримка місцевих виробників, придбання продуктів місцевого виробництва.

Висновки. Таким чином, забезпечення продовольчої безпеки України є складним завданням, яке вимагає спільних зусиль держави, бізнесу та суспільства. Тільки за умови комплексного підходу та системних реформ можна досягти стабільного розвитку аграрного сектору та забезпечити населення якісними та доступними продуктами харчування. Сучасні виклики значно ускладнюють забезпечення продовольчої безпеки в Україні, що вимагає посилення державної підтримки.

Список використаних джерел

1. Перетворення нашого світу: Порядок денний у галузі сталого розвитку на період до 2030 року: Резолюція Генеральної Асамблеї ООН від 25 вересня 2015 р.

URL: https://www.sd4ua.org/wp-content/uploads/2015/02/SD_resolution_NY_2015.pdf

2. Крилов Д. В. Проблеми забезпечення продовольчої безпеки України в сучасних умовах, м. Запоріжжя, 5 с. URL:

<https://reicst.com.ua/pmt/article/view/2023-7-03-07/2023-7-03-07>